vice esse, atq; hoc renunciare exme, pueros
qui suos afferunt lectulos partim 24 daleri
ali, partim 26. alios, quibus ipse sterno
vel 26. vel 28. ut est fortuna vel ut paren
tum liberalitas finit, nam ego nunquam a
varè precium statui arti meae. Iterum vale
frater carissime. Hermannus, qui hus ad
te, vos amat, et ego illi lubens si possim fa
ciam bene. Duisburgi 21. Junij 1561.

Johannes Molanus.

20.) M. Aegidio Becio Francoforti.

Pax Christi.

[= Mscr. a. 7. Nr. 100]

Quam triste spectaculum est istius Ecclesiae
dispersio, quae multis jam annis trium nationum
sanctos coetus habuit doctrinae morumq; con
sensu arctissimè conjunctos. Quae miseria
est te id aetatis non posse sedem stabilem
sortiri in ea urbe, quae solet esse unicum pro
fligatorum fratrum perfugium! Equidem et
tuo venerande frater et istius Ecclesiae nomi
ne non levem animo dolorem sentio tanto
stem exitum discordiae pertinacis mecum de
plorans. Sed quoniam hoc quoddam commune
rerum bonarum fatum est, se ut ipsae percel
lant potius quam in aliquo gradu felicitatis
diuturnae consistant, querelas, quarum nobis
maximus in vita usus est gravioribus etiam
casibus reservemus. Non dubito quin Vesaliae sa
tis commodè salvâ religione esse possis. Ni
colaus ille vir bonus est, et mihi notus, qui si
te quoque nosset et pietatem tuam ultrò pu
taret accersendum, quem ut admittat, cuncta
ri videtur. Malvissem nostra potissimum
causa ita se

causa ibi se restituat discedens, et nostra sic con- de eto 1561.
stituta esse nobis de pacem libere conemur et evulgato
tuo consilio etc, ut ipsi secundis suis precamur. Cetera si
deum poterit, exacto animo commodiores ad nos ad ten-
ta. Donec nostra confusionis fabricante ad Vesalienses Eccle-
sie, medeamur curationi examinis. Interea et illi pru-
enti nobis potestas dabitur et tua se integra habeamus
dicta dictis, omissa qui Vesalie sunt Patribus examina-
dabit. Nos omni studio et contentione quam et exilium
stri molestias conabimur, et quicquid profecimus effi-
cia tua reflexa et facilitabuntur. Vale. Mirum vobis
dum non omnia esse quae ejus dictum sit tuis literis fie-
mentionem, quae adhuc valet, et huc eum gerit. De
Commendatoris infirmo: scribis, inspe exiguis de-
dum ejus mediocritate, quod auxilio dei, domestico cum
dustria sanitate conferta. Quo nostris votis te commen-
das, amore, sic enim te operem excusis, ut tendis ad
vehementia mirandum, cum intelligam, quae nunc ur-
gat necessitas, eandem a me minime alienam esse, non
fanem dolis effectus, ut si quid ego per im esse minus
Tesseb Horatii, Jacobi, Israelitarum, et vetere Ecclesia
sua exilia cogitantem, non ultra modum sic calamitas
pidis communicari spiritus Jesu Christi, ne quaquam
gnorantie Ecclesie sue pie cinctu tua cum proximis pie sincere
et carissimis liberis adhuc usque omnes diu cum dilata
certe et nobis sufficiat, libris et consolando et consu-
cando parate ad stadium ad Christum. Iterum salutem pre-
cor uxori et familiae, cum etiam fratribus, quos Christus
mori. Iterum vale. Scripsi ante occasio pauca in ita
te cursim, nec potui aliter. Dusburgi 4 Julii 1561.

D. Herberto à Langen. Breme.

21.)

Pax Christi.

Verissime Plato dixit, vir humanissime, nem sanum consilium
esse. Quotidie enim experior in mea amentia de tractandis
ne, nihil difficilius quam diu multumque deliberando rectum
quid sit in posterum judicare, quibus magis meam vitam
destitui, quam utile consilii expromptu inventione. Proin
de hac in parte destitutio nostri me valde potissimum,
quod ne per epistolam quidem mihi datur adire confugi
re in tecum dubiis et quae mihi semper defuit excussam
rerum gerendarum rationem ex mutua collatio

[= Msc. a. 7 = Nr. 101]